

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Усцг 931/06
04.06.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Наде Кљајевић, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником Вукицом Латиновић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог Министарства одбране, Сектор за људске ресурсе, Управа за кадрове, Одељење за стамбене послове, ради поништаја решења Уп-2 број 100/05 од 27.4.2005. године, у предмету стамбеном, у нејавној седници већа одржаној дана 4.6.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Одељења за стамбене послове Уп-1 број 18974-14/01 од 22.2.2005. године којим је тужиоцу престало право на стамбено обезбеђење по закључку Војне поште аа Ужице Уп-1 број 129-1 од 9.11.2000. године и Уп-1 број 129-2 од 3.12.1999. године и којим је, потом, одбијен захтев тужиоца за давање стана у закуп на неодређено време.

Поднетом тужбом тужилац је оспорио законитост решења туженог због тога што у његовом доношењу није поступљено по правилима поступка, а нарочито што чињенично стање није правилно и потпуно утврђено и због тога што није правилно примењено материјално право. Навео је да тужени није имао у виду и наводе допуне жалбе, да је и о захтеву и о жалби одлучивао исти орган, да није поступљено по ранијој пресуди Врховног војног суда, да је тужилац био члан домаћинства свог сада покојног сина који је био војно лице и да се својство члана домаћинства, у конкретном случају, цени према закону којим је регулисана стамбена област. Предложио је да се тужба уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу као и разматрања списа ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

Из образложења оспореног решења и списа управне ствари произлази да је тужилац отац АА који је био на служби у Војсци Југославије, а који је умро __.19__ године, да са супругом живи у породичној кући у селу вв и да су у поступку по захтеву тужиоца за решавање стамбеног питања, донети наведени закључци о утврђењу права на стамбено обезбеђење као члану породичног домаћинства покојног сина.

Дана 20.8.2002. године у "Службеном војном листу" објављен је Правилник о начину, критеријумима и мерилима за давање станова у закуп и додељивање стамбених зајмова за решавање стамбених питања запослених у Савезном министарству за одбрану и Војсци Југославије. Правилник је ступио на снагу осмог дана од дана објављивања. Одредбом члана 5. став 2. тачка 3. наведеног Правилника прописано је да се стан у закуп на неодређено време даје члану породичног домаћинства погинулог или умрлог лица из тач. 1. и 2. овог става, уколико му је утврђено право на решавање стамбеног питања. Одредбом члана 14. став 2., чланом породичног домаћинства, у смислу овог правилника, сматрају се брачни друг и дете ако са подносиоцем захтева живи у заједничком породичном домаћинству. Одредбом члана 40. Правилника прописано је да ако је лице из члана 5. овог правилника поднело захтев за решавање стамбеног питања до дана ступања на снагу овог правилника односно пре пензионисања, а поступак по том захтеву није окончан до дана ступања на снагу овог правилника, окончаће се по одредбама овог правилника под условом да у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог правилника поднесени захтев надлежни орган усклади са одредбама овог правилника.

Обзиром на утврђено чињенично стање те наведене одредбе, правилно је тужени орган одбио жалбу тужиоца изјављену на првостепено решење, а за одлуку коју је донео, тужени орган је дао довољне и јасне разлоге, које прихвата и овај суд.

Ко се сматра чланом породичног домаћинства у смислу наведеног правилника, цени се у смислу одредаба овог правилника. У управном поступку одлучивало се о праву тужиоца на решавање стамбеног питања, а Правилником су уређени начин, мерила и критеријуми за давање станова у закуп и додељивање стамбених зајмова, према томе, није било услова да се статус тужиоца у погледу да ли је био члан домаћинства свог сина цени према одредбама Закона о становању, за разлику од утврђења те чињенице у парничном поступку у ситуацији када је умрли сродник имао статус закупца, односно носиоца станарског права на стану.

Према одредби члана 4. Правилника решавање стамбених питања врши организацијска јединица Генералштаба војске надлежна за стамбене послове. Према ставу 1. члана 30. организацијска јединица Генералштаба надлежна за стамбене послове закључком утврђује право на решавање стамбеног питања у складу са одредбама овог правилника, односно доноси решење којим се одбија захтев. Према ставу 3. истог члана, о жалби одлучује претпостављени старешина организацијске јединице Генералштаба надлежан за стамбене послове, који је донео закључак односно решење.

Из података у предмету произлази да је првостепено решење донео и потписао и печатом органа оверио овлашћени старешина Одељења за стамбене послове док је другостепено решење донео, потписао и печатом органа оверио претпостављени старешина, означени начелник одељења. Обзиром на предње, не стоје наводи тужбе да је повређено начело двостепености из члана 215. Закона о општем управном поступку.

У списима управне ствари налази се и допуна жалбе тужиоца изјављена против првостепеног решења, код туженог примљена 25.3.2005. године. С обзиром на предње, наводе оспореног решења и оцену свих навода жалбе, не стоје наводи тужбе да је повређена одредба члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку.

Поступајући у смислу члана 40. и 30. наведеног Правилника, у управном поступку је одлучено да тужиоцу престаје право на раније утврђено стамбено обезбеђење. Обзиром на предње те да стога, ови закључци на даље не производе правне последице, било је услова за доношење одлуке о самом захтеву тужиоца па нису основани, односно нису од утицаја на другачије решење ове ствари, наводи тужбе да у управном поступку није поступљено по налозима из пресуде Врховног војног суда.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, али је нашао да су без утицаја на другачију одлуку, па их посебно и не образлаже.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд је, применом одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

Дана 4.6.2008. године, У-СЦГ бр. 931/06

Записничар, Председник већа - судија

Вукица Латиновић, с.р. Нада Кљајевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК